

küdt le mindennap. Idegesen hánykolódik az ágyában és a világot sem tud újból elaludni. Átmelegedett kis párnáját ötpercenként megfordítja, szemét erővel behunyja, hiába. Nem tud újból elaludni. Dühösen felkel és kikönyököl a hálószoba nyitott ablakán. A város ébredszik. Tanyai szekerek éktelen zörgése és nyikorgása. Pékinasok nagy kosarakkal a hátukon a város belseje felé tartanak, egy kertészinas nagy lapos, kerek kosárban virágot tol egy targoncán a piacra, ugyanoda iparkodik egy eszmadia mester is, aki hosszú rudra akasztott rámás eszmadák alatt görnyed. Később megjelennek az újságkihordó asszonyok és gyermekek stb., stb., már amilyenek egy ébredő város nyitott ablakából látszik.

Reggel nyolc órakor ott van páciensünk a doktornál.

Doktor: Nagyszerűen néz ki. A fakó arcszínnek már nyoma sincs, szeme élénk és tiszta, arcvonásai nyugodtak. Nagyszerű!

Páciens: Dehogy nagyszerű, dehogy nagyszerű doktor ur. Az álmatlanság ép úgy gyötör, ha nem jobban, mint a doktor ur tíz pontja előtt.

Doktor: Lehetetlen, hiszen olyan pompásan néz ki.

Páciens (véletlenül a tükörrel szemben áll és abban látja önmagát és azt, mint hazudik a doktor): Nem használt az ön életrendje semmit. Most már azért jöttem, hogy tessék valami álomport írni. Az még az egyetlen reménységem.

Doktor (miután megírta a receptet): Így ni, ebből bevesz egy fél grammot lefekvés előtt, de előbb vegyen egy hideg fürdőt.

Este tizenegy órakor.

Páciens a fürdőkádban ül. Ki akar venni az orvosságos skatulyából egy port, de beleejti az egészet a fürdőkádba. Míg onnan kihálássza, átázik az egész skatulya és az álompor. Elhatározza, hogy inkább megint hajnalok hajnalán ébred, semmint a fürdőszobában elázott álomport beszedje. Fürdés után alig teszi le a fejét, már alszik. Ámbar az elalvás ellen azelőtt sem volt panasz, csak a korai ébredés volt az ő egyetlen baja. Ez utóbbi másnap reggel sem maradt el. Fél négy órakor már megint kikönyökölt az ablakon. Nézi, mint rendesen, az utcán járókelőket. Ebben a kénytelen mulatságban azonban megzavarja a szomszéd új házmezt. Mivel az előzőleg a város házi kezelésű köztisztaságánál volt alkalmazásban, természetesen, hogy azon szárazon, locsolás nélkül, esik neki a járda söprésének. Az abból keletkezett óriási porfelhő elzavarja az ablaktól az álmatlan embert, aki, miután gondosan becsukta az ablakot a por miatt és leeresztette nagyobb védekezés okából a redőnyöket, mit tehetett egyebet, mint visszafektült az ágyba. S micsoda csoda, öt perc múlva csak úgy remegett a hálószoba minden bútordarabja az álmatlan ember hortyogásától. A remegő butorok szívébe csak akkor tért vissza megszokott nyugalomuk, mikor gazdájuk pont nyolc órakor felébredt és ennek következtében megszűnt a hortyogás.

Miután még vagy négy reggel megismétlődtek ugyanazon tünetek: korai ébredés, városi köztisztaság szerű söprés, ablakok betevése, hortyogás nyolc óráig, csak akkor jött rá a mi álmatlan emberünk álmatlanságának a titkára. Mikor pedig néhány hét múlva találkozott a *doktorral* az utcán, az rögtön kész volt a diagnózissal:

— Pompásan néz ki. Ugy-e nagyszerű orvosságot irtam?

Páciens: Meg sem kóstoltam a doktor ur orvosságát!

Doktor kérdőjellel görbül.

Páciens: Nem bizony, hanem magam jöttem rá, hogy reggel be kell csukni az ablakokat, hogy fel ne hallatszák az utcai lármát. Attól nem tudtam aludni.

Doktor: De kegyed az utcai lármát nem sorolta fel a tüneteid között, magamtól pedig csak nem tudhattam.

(Mindegyik büszkén halad a maga útján, miközben mély meggyetessel gondol a másikra: Jaj, de buta!)

Menekül Wied herceg családja.

— A fejedelem nem mond le! —

(Saját tudósítónktól.) A *Giornale d'Italia* és a *Tribuna* egybehangzóan közlik azt a szenzációs durazzói jelentést, hogy a *fejedelemné gyermekeivel nyaralóhelyre utazott Romániába és nem is fog többé Durazzóba visszatérni*. A konak közvetlen környezetében ezt egészen nyíltan beismerik. Vilmos fejedelem uralma forma szerint még fennáll ugyan, de valami csodának kellene történnie, hogy trónját megmenthesse.

Vilmos fejedelem a napokban minden hatalmi funkcióját át fogja adni a nemzetközi ellenőrző bizottságnak és ezzel a trónról való lemondása már *be is lesz fejezve*. Az alban válsághoz mértékadó helyen a következő kommentárt adják:

— *Ausztria-Magyarországnak és Olaszországnak* erkölcsi kötelessége, hogy a fejedelmet a véderő szervezésében, mellyel tekintélyét hathatósan megvédelmezné, teljes erejükkel támogassák. Ausztria-Magyarország és Olaszország a fejedelmet tehát, amíg a fejedelem azt hiszi, hogy helyén maradhat, *nem fogják elejteni*. Még mindig van remény rá, hogy a fejedelem fáradozásai sikerrel fognak járni.

A román kormány ugyanazt a kérelmet, hogy segítő hadtestet küldjön Albániába, — bár ezt a kérelmet Ausztria-Magyarország és Olaszország a legmelegebben pártolják, — elutasította, de lehetséges, hogy más indítványok kedvezőbb fogadtatásban fognak részesülni. A fejedelem helyzete e pillanatban *komoly és kínos, de nem kétségbeesítő*.

A *Berliner Lokalanzeiger* azt a táviratot kapta Durazzói tudósítójától, hogy Durazzóban nagy az elkeseredés. A *fejedelem rövidesen elhagyja Albániát*. Családja már tegnap el is utazott egy osztrák Lloyd-hajón Romániába.

A németalföldi tisztek legutóbbi jelentései szerint a nemzetközi ellenőrző bizottság azzal a tervvel foglalkozik, hogy *Albánia részére ezeröttszáz emberből nemzetközi hadtestet szervez*. A tisztek azt írják, hogy *Vilmos nem fog lemondani*. Az a szándéka, ha Durazzót már nem tarthatja, *Szkutariba teszi át a székhelyét*. A trónról csak akkor mond le, ha az összes hatalmak a lemondást tolmácsolnák neki.

FOGAK

szájpadlás nélkül.

Az általam készített rágásra kitűnően használható a valódi fogaktól fel nem ismerhető, az eredeti fogakat teljesen pótolják. Készítek továbbá arany koronákat és levehető arany hidakat jutányos árak mellett. Vidékiek 12 óra alatt lesznek kielégítve

Barta Ágoston fogtechnikus
 SZEGED, KIGYÓ-UTCA 1. SZ.
 TELEFON 1364.

Julius 21-én lesz a képviselőválasztás.

(Saját tudósítónktól.) Közeledik már a szegedi képviselőválasztás napja, melyet a központi választmány ma délelőtti ülésén *július 21-ére tűzött ki*. Eddig csak egy komoly jelöltje van az első kerületnek: *Rósa Izsó dr.*, akinek a jelöltsége nagy szimpátiával találkozunk mindenütt, még azok körében is, akik nem tartoznak a munkapárt kötelekébe. Ugy látszik azonban, hogy a Katholikus Kör és a függetlenségi párt nem tud belenyugodni abba, hogy az értékes mandátum *egyhangulag* kerüljön annak kezébe, a kit erre egész életének példás munkássága, önzetlen közéleti tevékenysége predesztinál, hanem ellenjelöltet *akar* állítani, hogy a város polgárságának egyetértését megbontsa.

Egyelőre csak arról számolhatunk be, hogy úgy a függetlenségi párt, mint a Katholikus kör „*akar*” ellenjelöltet állítani, de azt sem hallgathatjuk el, hogy ezzel az akarrással szemben, ellenjelölt nem akaródzik akadni. Hiába erőlködik a párt és a kör, olyan helyi jelölt, még a szokásos önjelöltek között sincs, aki föl merné venni a küzdelmet a választó polgárságnak már eléggé érthetően kinyilvánított akarataival szemben és szélmalomharcot kezdene. Erről különben már meggyőződhetek azok is, akik minden áron „ellenjelöltni” akarnak.

Sőt, hogy szomorú tapasztalataik vannak ebben az irányban, azt bizonyítja az is, hogy ezek a párttagok és körtagok, már Szegeden nem is keresnek ellenjelöltet. Aki nek nincs sok dolga és ráér kísértálni a Szeged-állomásra, könnyen tanúságot szerezhet erről. A pesti gyorsvonathoz délelőtt és délután, reggel és este sűrűn érkeznek szegedi urak kis utitáskával és fontoskodó arccal. Ők képviselik a gondviselés áldásos kezét, ők hordják szívükön Szeged sorsát, *ők sietnek fel Budapestre ellenjelöltet keresni*. Az utazás még egyre tart, tehát úgy látszik, hogy ellenjelöltet még nem találtak. A nagy előszeretettel korpoltált név, *Gerliczy Félix* báró neve is kiesett már a kombinációból.

Ma délelőtt tizenkét órakor összeült a központi választmány, hogy a miniszter leiratához képest, döntsön a képviselőválasztás napja fölött. A központi választmány ülésén a következő tagok jelentek meg: Back Bernát, Becsey Károly dr., Bokor Adolf, Cserő Ede dr., Pap Róbert dr., Szarvady Lajos, Vajda Sándor, Végman Ferenc. Bokor Pál helyettes polgármester elnökölt és *Taschler Endre* főjegyző volt az előadó. A választmányi ülés jegyzőkönyvét *Rack Lipót* jegyző vezette.

A törvény úgy rendelkezik, hogy a központi választmány ülése után tíz nap múlva már meg lehet tartani a választást, s ugyanezen ülés után husz napon belül meg kell tartani. E törvényes rendelkezés figyelembe vételével *Taschler Endre* előadó azt javasolta a központi választmánynak, hogy a *választást július 21-én, kedden tartassák meg*. Ezt a javaslatot a választmány *egyhangulag elfogadta*.

Ezután az előadó előterjesztést tett az iránt, hogy ki legyen a választási elnök s hogy a szavazatszedést — tekintettel arra, hogy az I. kerületi választók száma 3396 — két szavazatszedő küldöttség végezze. Az előterjesztésnek minden pontját elfogadta a választmány és kimondta, hogy a választás elnöke *Ivánkovics Sándor dr.* nyugalmazott városi főügyész lesz.

Ugyancsak Ivánkovics dr. tölti be az I.